

ชื่อสารนิพนธ์ : การสื่อสารธรรมเพื่อส่งเสริมความสำเร็จในการดำเนินชีวิตของชาวพุทธ
ผู้วิจัย : พระมหาวิศเรศ จิตจิตโต (สุขสวัสดิ์)
ปริญญา : พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต (พระพุทธศาสนา)
อาจารย์ที่ปรึกษา: ดร.ประยูร แสงใส, ปธ. ๔, พธ.บ., M.A.(Education), P.G.Dip.in Journalism.,
 Ph.D.(Education)
วันเสร็จสมบูรณ์ : ๑๐ เมษายน ๒๕๕๘

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์เรื่องนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ ๒ ประการ คือ ๑.) เพื่อศึกษาการสื่อสารธรรมในคัมภีร์พระพุทธศาสนาและตามแนวคิดตะวันตก ๒.) เพื่อวิเคราะห์การสื่อสารธรรมกับการส่งเสริมความสำเร็จในการดำเนินชีวิตของชาวพุทธ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง และมีการเก็บข้อมูลภาคสนามด้วยการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง นำมาวิเคราะห์ประกอบเนื้อหาสารนิพนธ์ให้สมบูรณ์ แล้วนำเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่า พระพุทธองค์ทรงส่งพระสงฆ์ ๖๐ รูป ไปเผยแผ่ก็ได้ประกาศพรหมจรรย์ในเบื้องต้น เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ชนหมู่มากทั้งมนุษย์และเทวดา จุดประสงค์ของพระองค์ในการเผยแผ่ธรรมคือ เพื่อชนหมู่มากมีความสุขเกื้อกูล เน้นที่คุณสมบัติของพระธรรมก็คือ ต้องมีความอดทน รู้จักสำรวมในการเผยแผ่ มีศีลาจารวัตรงดงาม มีองค์แห่งพระธรรมกถึก ๕ คือ ๑.) การกล่าวความไปตามลำดับ ๒.) ชี้แจงยกเหตุผลมาแสดงให้เข้าใจ ๓.) แสดงธรรมด้วยอาศัยเมตตา ๔.) ไม่แสดงธรรมด้วยเห็นแก่อาภิส ๕.) แสดงธรรมไม่กระทบตนและผู้อื่น ส่วนแนวคิดทางทฤษฎีตะวันตกได้มีการเน้นรูปแบบโดยทั่วไปในการติดต่อสื่อสาร มี ๒ แบบ คือการติดต่อสื่อสารแบบทางเดียว (One-way Dhamma Media) โดยผู้ส่งสารและการติดต่อสื่อสารแบบสองทาง (Two-way Dhamma Media) เปิดโอกาสให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน

จากการได้ฟังพระธรรมกถึกแสดงธรรมมาแล้วชาวพุทธบ้านโนนม่วง ได้มีการดำเนินชีวิตเริ่มจากการพัฒนาด้านให้เป็นคนมีความรู้ ความสามารถ และมีคุณธรรม ในแต่ละด้านคือ : ด้านการครองตน ตามหลักศีล ๕ โดยปฏิบัติตามได้ดีทุกข้อ จะมีบ้างก็แต่วัยรุ่นและเด็ก ๆ ภาวนา ๔ นั้นหลายคนเข้าใจเพียง กายภาวนา สีลภาวนา เท่านั้น และอีกหลายคนคนเข้าใจเพียงหลักธรรมเท่านั้น ด้านการครองคนตามหลักพรหมวิหาร ๔ ชาวบ้านเข้าใจเป็นอย่างดีและปฏิบัติกันอยู่เนืองนิตย์ สังคหวัตถุ ๔ ชาวบ้านมีอยู่ในใจอยู่แล้วมีเหลือเพียง สมานัตตตา ที่ยังต้องพัฒนาต่อไปอีก และด้านการครองงาน ตามหลักสัมมาอาชีวะ ชาวบ้านโนนม่วงปฏิบัติได้ดีตลอดมา และประการสุดท้าย อาชีวปริสุทธิตการทำความากินด้วยอาชีพที่สุจริต โดยอาศัยโยนิโสมนสิการ วิสัยทัศน์ และด้วยความเป็น

กัลยาณมิตรที่ดี ตามหลักพุทธธรรมคือต้องเริ่มจากการเป็นคนดีที่ถึงพร้อมทั้งต่อตนเอง ผู้อื่น และ ชุมชน โดยมีโยนิโสมนสิการ การอิงหลักธรรม อันเป็นปัจจัยส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินชีวิต ของพุทธศาสนิกชนชาวบ้านโนนม่วงในการการครองตน ครองคน และครองงาน ที่เป็นมาตรฐานของ การเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดี ประโยชน์ของการสื่อสารธรรมเพื่อส่งเสริมความสำเร็จในการดำเนินชีวิต ของชาวพุทธบ้านโนนม่วงต่อตนเอง ต่อสังคมและพระพุทธศาสนา ทำให้ผู้ปฏิบัติมีสุขภาพดี ครอบครัวอบอุ่น ดำเนินชีวิตสอดคล้องกับหลัก ทิฐุธรรมิกัตถะประโยชน์ ๓ คือ ประโยชน์ในปัจจุบัน ในเบื้องต้นและประโยชน์สูงสุด

Thematic Paper's Title : Dhamma Communication for Success Enhancement
in Buddhists Life Living

Researcher : Phramaha Essares Thitacitto (Suksawat)

Degree : Doctor of Philosophy (Buddhist Studies)

Thematic advisor : Dr.Prayoon Saengsai, (Pali IV., B.A. (Education), P.G.Dip.in
Journalism., Ph.D.(Education))

Date of Graduation : 10 April 2015

Abstract

This thematic paper was the qualitative research with 2 objectives, 1.) to study the Dhamma communication in Buddhist texts in line with Western concept, 2.) to analyze the Dhamma communication use to promote the well-being of Buddhists, This research was the qualitative research collecting data from related texts and in-depth-interview the related target experts, analyzed the contents through roughly and presented the findings by analytical descriptive interpretation.

Findings were as follows: The Buddha send the first 60 disciples to disseminate the wholesome life for the benefits and happiness of human and Deva. the mass. The characteristics of the preachers must be patience, preaching with humble manner, fine conducts, possessed the five qualities of a preacher as 1.) the instruction is regulated and gradually advanced, 2.) reasoning and referring to causality, 3.) teaching out of kindness, 4.) not teaching for worldly gain and 5.) not exalting oneself while contempting others, while the Western communication emphasized two means of communication; by the courier one way and two way communication. Allow the sender and receiver have the opportunity to exchange ideas.

From listening to Dhamma by the preacher, Bannongmuang Villagers had begun to develop their ways of life to be knowledgeable, capable, and virtuous in these aspects as behaving themselves according to the five precepts and they practiced the precepts well, except adolescents and children. Bavana 4, development, many villagers understood only Kayabavana and Sila bavana, bodily and precept development, Many of them understood only the Dhamma headline. As for self behavior according to Brahmavihardhamma, villagers understood it well and

always practice. As for Sanggahavuddhu 4, villagers always having in mind except Samanattata, even and equal treatment, still lacking and must be further developed. As for duty beholding according to Sammaajiva, right livelihood, Bannongmuang Villagers practice well. The last aspect, Sammaajiva, making living in the right ways as the preacher taught, using approximation, vision, and good friendship according to Buddhaddhamma, and to community using Yonisomanasikara and Dhamma principles which were the foundation factors affecting the good livelihoods of BannongMuang villagers in controlling oneself, controlling others and controlling duties which are the main principles of good citizens. The benefits of Dhamma communication is to promote the success in livelihoods of BannongMuang villagers beneficial to themselves, to communities, to Buddhism that helped practitioners to have good health, warm families, lived their lives according to the Tittadhammikattaprayod 3, They were the benefit at present, the benefits in front, and the highest benefit.